

Paul Celan: Dein Hinübersein / Twój byt po tamtej stronie (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: Twój byt po tamtej stronie

TWÓJ
BYT PO TAMTEJ STRONIE, tej nocy.
Sprowadzałem cię słowami i oto jesteś,
wszystko jest prawdą i czekaniem
na prawdę.

Pnącza fasoli wiją się w górę przed
naszym oknem: pomyśl,
kto obok nas wyrasta i
i obserwuje je.

Bóg, jak czytaliśmy, jest
jednym i drugim, jest rozszczepiony:
w śmierci
wszystkiego, co skoszone,
zrasta się.

Tam
prowadzi nas wzrok,
z tą
połową
jesteśmy w kontakcie.

(tł. Ela Binswanger)

*

Paul Celan: Twoje bycie po drugiej stronie

TWOJE
BYCIE PO DRUGIEJ STRONIE, dzisiejszej nocy.
Wydobyłem cię słowami, jesteś tutaj,
wszystko jest prawdziwe, także czekanie
na prawdę.

Po naszym oknie pnie się

fasola: pomyśl,
kto obok nas rośnie i jej
się przygląda.

Bóg, jak czytaliśmy, jest
na dwie części rozdarty:
w śmierci
wszystkiego, co ścięte,
zrasta się.

Tam
wiedzie nas spojrzenie,
z tą
połową
mamy do czynienia.

(tł. Ryszard Krynicki)

*

Paul Celan: Twoje dalekie istnienie

TWOJE
DALEKIE ISTNIENIE dziś w nocy.
Słowami odniosłem cię, jesteś tu,
wszystko jest prawdziwe i czekaniem
na prawdę.

Grzechocze fasola przed
naszym oknem: pomyśl,
kto obok nas wzrasta i
i jej się przygląda.

Bóg, jak czytaliśmy, jest
częścią i kimś drugim, jest rozproszonym:
w śmierci
wszystkich skoszonych
rosnie sam sobie.

Tam
prowadzi nas wzrok,
z tą

połową
mamy do czynienia.

(tł. Andrzej Lam)

*

Paul Celan: Dein Hinübersein

DEIN
HINÜBERSEIN heute Nacht.
Mit Worten holt ich dich wieder, da bist du,
alles ist wahr und ein Warten
auf Wahres.

Es klettert die Bohne vor
unserm Fenster: denk
wer neben uns aufwächst
und ihr zusieht.

Gott, das lasen wir, ist
ein Teil und ein zweiter, zertreuter:
im Tod
all der Gemähten
wächst er sich zu.

Dorthin
führt uns der Blick,
mit dieser
Hälfte
haben wir Umgang.

Paryż, 20.6.1960, z: "Die Niemandrose", S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main, 1963

Wiersz nosił najpierw tytuł "Szechina" (hebr., "zamieszkanie", "przebywanie"), w judaizmie atrybut Boga, tożsamy z boską, niecielesną obecnością; w tym sensie pojęcie "szechina" odnosiło się do obecności Boga wśród ludu. Gershom Scholem w pracy "Zur Kabbala und Ihrer Symbolik", która była lekturą Celana w tym czasie, pisał: Ta idea ambiwalencji Szechiny, jej zmieniających się "faz", jest już połączona z inną koncepcją jej wygnania (Galuth). Idea wygnania Szechiny jest talmudyczna: "Na każdym wygnaniu, do którego trafiał lud Izraela, Szechina była z nimi". Ale to nie oznaczało nic więcej, jak tylko to, że Boża obecność była wszędzie, nawet w Izraelu na wygnaniu. W Kabale ta idea mówi: Coś z samego Boga zostaje wygnane przez samego Boga. (tł. ebs)